

ת"פ 11018/04 - מדינת ישראל נגד מ.מ.פ

בית משפט השלום בכפר סבא

08 ינואר 2017

ת"פ 14-04-11018 מדינת ישראל נ' פ ואח'

לפני כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. מ.פ
2. מ.פ ע"י ב"כ ע"ד עלא תילאוי

nocchim:

ב"כ המאשימה ע"ד דנית שושן

הנאשמים עצמם וב"כ ע"ד עלא תילאוי

גזר דין

1. הנאים, אב ובן, הורשו בעקבות הודהתם בעובדות כתוב אישום מתוון במסגרת הסדר דין של כלל הסכמה לעניין העונש, בביצוע עבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא**.

2. לפי עובדות כתוב האישום המתוון, קיימ סכsoon לעניין הבעלות בשטח בטירה (להלן - "השתח") בין נאשם 1 לאחיו ז' פ (להלן - "המתلون"), שהוא גם דודו של נאשם 2.

ביום 9.4.2013 או בסמוך אליו הגיעו הנאים יחד עם ע"ד צהר צבי הס (להלן - "ע"ד צבי הס") לשטח ופגשו שם במתلون. המתلون שוחח עם ע"ד צבי הס וצילם את הנאים בשטח באמצעות הטלפון הנייד שלו. בתגובה דחף נאשם 2 את יד המתلون שהחזיקה במכשיר, ולאחר מכן הכה המתلون ונאשם 2 זה את זה. נאשם 1 ה策רף לנאים 2 וחבל אף הוא במתلون. כתוצאה מההאמור נפל המתلون לקרקע, כאשר הנאים מכירים אותו. נאשם 1 נטל ברוך והכה באמצעותו את המתلون מספר פעמים בעודו שוכב על הקרקע. נאשם 2 הכה את המתلون בחלקיו גוף השונים בעודו שוכב על הקרקע באמצעות מוט ברזל.

כתוצאה מה所说 נגרמו למתلون חבלות: המטומה במצח, חתר בקרקפת וחתכים באצבעות והוא נדרש להדבקת החתכים.

3. לחובתו של נאשם 1 ארבע הרשעות קודמות בשנים 1972 - 2003, בעבירות של גנבה, תקיפה

עמוד 1

© verdicts.co.il - נ' פ ואח'

הגורמת חבלה של ממש, תגרה במקום ציבורי ופצעה. בגין עבירות הפגיעה - כלפי אותו מתלון - ריצה הנאשם עונש מאסר בן 18 חודשים.

לחובתו של נאשם 2 ארבע הרשעות קודמות בשנים 2003 - 2007. בשנת 2003 הורשע הנאשם בביצוע עבירה של פצעה - כלפי אותו מתלון - וריצה עונש מאסר בן 18 חודשים. בנוסף הורשע הנאשם בביצוע עבירות של תגרה במקום ציבורי, זיווג בנسبות חמירות, שיבוש מהלכי משפט, קשר לעוון, שימוש בכוח על מנת למנוע מעצר, הפרעת שוטר במילוי תפקידו ופריצה, וריצה עונשי מאסר קצריים נוספים.

. 4. **במסגרת ההסדר הדיני בין הצדדים נערכו תסקרים מבחן בעניינים של הנאים.**

מהתסקרו בעניינו של נאשם 1 עולה כי הנאשם, בן 68, נשוי ואב לשישה ילדים. לחובתו של נאשם זה 4 הרשעות קודמות, ובשנת 2003 הוא ריצה עונש מאסר בן 18 חודשים בגין פגיעה באותו מתלון. נאשם 1 התקשה להתייחס לחומרת העבירה וטען שההтурב רק לאחר שראה את המתלון תוקף את בנו. הנאשם תאר סכוסר מתמשך בין לין המתלון. לדבריו המתלון השתלט על שטח שהוריש להם לנאשם 1. הנאשם מחזיק בעמדה קורבןית ביחס לאירוע. שירות המבחן שוחח עם המתלון (אשר פחד להגע לפגשה ללא מלווים), וזה מסר כי הסכוסר עודנו פעיל, הנאשם וילדיו ממשיכים לאיים עליו והוא חשש לצאת מהבית. **נוכח האמור סבור שירות המבחן כי רמת הסיכון להתנהגות אלימה מצדו של הנאשם בעתיד היא גבוהה ואם תתרחש צפואה חמורה יהיה אף היא גבוהה.** השירות נמנע מכל המלצה טיפולית בעניינו של נאשם 1.

מהתסקרו בעניינו של נאשם 2 עולה כי הנאשם, בן 33, נשוי ואב לילדה בת שנתיים. הנאשם אינו עובד כiom נוכח פגעה מירי בחודש Mai 2016. גם נאשם זה ריצה עונש מאסר בשנת 2003 בשל מעורבותו בתקיפת אותו מתלון. נאשם 2 הסביר את ביצוע העבירה בקיומו של אותו סכוסר ותיק עם המתלון, אך נאשם זה חווה תחושת כישלון בשל כך שלא הצליח לשולט ברשותו ולמעשה איבד שליטה במהלך האירוע. נאשם 2 מבין כוים טוב יותר, באופן ראשון, את המחייבים האישיים ששלמים בשל התנהגותו. נוכח העובדה כי הסכוסר האלים עודנו פעיל, ובשל פצעתו של הנאשם והשלכותיה על מצבו הרגשי, נמנע שירות המבחן מהמליצה על עונשה שיקומית בעניינו.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

. 5. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת מעשי הנאים, אשר חבוaro פעם נוספת לתקיפה חמורה של המתלון וגרמו לו לחבלות המתווארות בכתב האישום, כעולה גם מן המסמכים הרפואיים, תМОנות החבלות ותצהיר הנפגע, אשר הוגש על ידה במסגרת הטיעון לעונש (תע/1 - תע/3). התובעת עמדה על החלקים הפחות חמימים שנכתבו אודות הנאים בתסקרים, עמדה על חששו של המתלון מפני הנאים, טענה כי חלוף הזמן לא צריך לעמוד לזכות הנאים שכן הדיון נדחה מעט לפחות בקשרות ההגנה, והציגה פסיקה לעונש.

בxicomo של דבר עתירה המאשימה למתחם עונש הולם שנע בין שנתיים לארבע שנים מאסר בפועל, ולעונש קונקרטי של מאסר בן 18 חודשים בעניינים של שני הנאים, וכן למאסר על-תנאי ופיזי לנפגע העבירה.

עמוד 2

הוגשה פסיקה לעונש.

6. לדברי ב"כ הנאשמים, כתב האישום שהוגש נגד הנאשמים הוא תוצאה של החלטת המתلون להשתלט על קרקע לא לו. הנאשמים יזמו תביעה לסלוק יד מהמקראקען המדברים והairoע התפתח בשל כך שנכנסו למקום בלוויית עו"ד על מנת להצטייד בריאות לקראת התביעה. התביעה זו בסופו של דבר - התקבלה, ובית המשפט לענייני משפחה קבוע (נע/3) כי השטח מושא הסכוסר בין המתلون לנואם 1 אמן שיר לנואם 1.

לדעת הסגנור, אם המתلون היהאפשר לנאים לצלם ללא הפרעה, האIROע לא היה מתפתח כפי שהתרחש. טען כי הנאשמים לא הצטיידו מראש בכליים בהם תקפו את המתلون, ובכל מקרה במהלך האIROע נפגעו גם הם, ובעיקר נואם 2 (נע/1, נע/2), ומכאן עולה כי גם המתلون הפעיל כוח במהלך האIROע.

ב"כ הנאשמים ביקש לבדוק את ההחלטה שהגישה המאשימה, בעיקר בטיעו מוחזק ובעיריות חמורות יותר; עתר להתעלם מדברים המופיעים בתסaurus הנפגע שאינם בעלי בקנה אחד עם עובדות כתוב האישום המתוקן; והגיש פסק דין ממנו עולה כי בשנת 2002 תקף המתلون את נואם 1, בעת שהאחרון ניסה להפריד בין המתلون לבין אחיו של השניים (נע/4), ונשלח בעצמו לרצות עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים.

עוד טען הסגנור כי נואם 1 מבוגר והוא בכו הבריאות (הוגש מסמכים) ונואם 2 פצוע ירי והוא יכול בשלב זה להלך על רגליו ללא אמצעי עזר.

ב"כ הנאשמים עתר למתחם עונש שרצתתו מאסר על-תנאי ועתר לגזר עונש בתקתיו של מתחם זה.

הוגשה פסיקה לעונש גם מטעם ההגנה.

7. בדברו האחרון לעונש אמר נואם 1 כי המתلون הוא נוכל שבנה את תלונתו בחוכמה והצטייד מראש במצלמות כדי להפليل את הנאשמים. הוא ביקש לא להתייחס לשקריו של המתلون ולא הביע כל חריטה על מעשייו.

נאם 2 הביע צער על מעשהו, הבטיח כי מעשה שכזה לא י חוזר בשנית, והודיע כי יוכל כל עונש שבית המשפטrigor עליו.

דין והכרעה

8. שני הנאשמים, אנשים מבוגרים, אב ובנו, תקפו באופן חמור את המתلون בגין משפחתם. הם עשו כן באמצעות כלי משחיתת: קרש ארוך ומוט ברזל. למתلون נגרמו חבלות גופ (התעודה הרפואית תע/2 והתמונה תע/1).

למרבה המזל, פצעיו של הנאשם, חלקם בקרקפת, לא הצריכו טיפול שחרג מהדבקת החתקים.

מעשה התקיפה אירע בשטח מריבה, מושאו של סכטור ותיק בין הנאשם 1 למTELון. הנאשם נכנסו לשטח בלויית עוזד מטעם. המTELון החל מצלעם ומכאן, על פי עובדות כתוב האישום המתוקן בהן הודה הנאים, התפתח האירוע האלים: הנאשם 2 דחף את ידו של המTELון שהחזיקה במצלמה, אחר כך התגוששו השניים, ואז חבר נאשם 1 לנאשם 2 והשניים הכו נמרצות את המTELון, בין היתר באמצעות הכלים שהוזכרו לעיל. **אין אףוא יסוד לטענת ב'כ** **הנאים כי יוזם האירוע היה המTELון.**

ראינו כי לאחר מעשה נקבע על ידי ערכאה שיפוטית כי שטח המריבה שייך לנאשם 1 ולא למTELון, אך אין בכך ולא כלום לצרכי גזר הדין בגין מעשה התקיפה החמור שביצעו הנאים במTELון. צדקת טענתם הבסיסית של הנאים כלפי המTELון בכל הקשור לשטח המריבה, לא העמידה להם ולא יכולת הייתה להעמיד להם זכות כלשהי לחובל קשות בגופו.

9. האליםות היא נגע ממאייר שפשה בחברה הישראלית. מעשי התקיפה חמורים יותר וחמורים פחות מתרחשים חדשות לבקרים. חלק ממעשי האלים אלה גורמים לחבלות הגוף, כפי שאירע כאן. חלק מהם נעשים תוך שימוש בכלי נשק חם או קר, כפי שנעשה כאן. בתיה המשפט מצוים לנקטות יד קשה כלפי אלה הפוגעים בזולם באופן אלים תוך שימוש בכלי משחית, ויפים לענייננו דברי כב' השופט ס' ג'ובראן בע"פ 9/09 **מדינת ישראל נ' פלוני**: (3.8.2010)

"טופעה נוראה זו של אלימים קשה וחסרת רחמים אשר פשתה בארץנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לחתם ידם למלחמה חורמה. האליםות מכוסמת בידיות חברותנו, ועלינו להשיב מלחמה נגד אלו הנוטלים חירות לפעול באליםות כלפי הژלות. במסגרת מלחמה זו שומה על בית המשפט להכבד את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפקה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באליםות היא בהטלת עונשים ראוים" (ע"פ 5753/04 **מדינת ישראל נ' ריכמן** (7.2.2005)), שישקפו ערכיהם של תגמול והרתעה, "והכל מתוך ידיעה שענישה בלבד, ואפילו ענישה חמורה, תהווה תרומה חלקית בלבד למאבק בנוגע הסכינאות" (ע"פ 3251/05 **מלול נ' מדינת ישראל** (11.1.2007)) על כן המגמה של בית משפט זה הינה ברורה ועקבית - במרקם אלימים בהם ישנו שימוש בסיכון או נשק קר אחר יש להטיל ענישהמשמעותית מאחוריו סורג ובריח (ראו ע"פ 6260/05 **חדרה נ' מדינת ישראל** (23.2.2006); ע"פ 8597/07 **זועבי נ' מדינת ישראל** (15.1.2008)). יש לשוב ולהציג כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מוקודשת ואין להתייר לאיש לפגוע בזכותו זו. יש להלחם באליםות שפיטה בחברה הישראלית על כל צורתייה וגוניה, אם מתוך המשפחה ואם מחוץ לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבعرو מן היסוד" (ע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' חסן** (10.11.2009))."

10. בהתחשב בערך המוגן החשוב העומד בבסיס העבירה שביצעו הנאים (הגנה על שלמות הגוף), בעקרון

ההלים שבין מעשה לעונש, ברמת הענישה הנוגעת והראיה במקרים מיען אלה בהתאם להנחיית בית המשפט העליון, ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה אשר פורטו לעיל (לרבות טיב הנסיבות אך גם טיב הנזק עשוי היה להגרם כתוצאה ממעשה התקיפה, העובדה כי נאשם 2 בעצמו נחבל באורה לא פשוט במהלך האירוע - ראו התמונות נס/2 - והעובדה כי האירוע לא היה מתוכנן אם כי השתלב בסכסוך ותיק בין הצדדים), אני קובע כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנואשמי הוא מסר לריצו בפועל שנע בין 8 ל-16 חודשים.

אצין כי עינתי בפסקה שהגישה ההגנה ולא אוכל להדריך עצמי מן האמור בה, וזאת מכנה טעם: חלק מפסיק הדין (למשל - ת"פ (קר) 19263-05-14) עסקו במקרים חמורים פחות, חלקם (למשל - ת"פ (asd') 2517/09 נפסקו לפני כניסה לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977), ובחלקם (למשל - בת"פ (צפת) 51968-05-11) נקבעו מתחמי עונש שאינם הולמים להבנתי את הנחיית בית המשפט העליון בנוגע לעבירות אלימות חמורה.

11. לא הוצאה לי עילה מתאימה לגזר על הנואשים עונה החורג לקולה מתחם העונש ההולם בעניינם. הנואשים אינם נתונים בהליך של שיקום או קיימם סיכוי של ממש שישתקמו, הסכסוך עודנו פעיל, ולגביו נאשם 1 קבוע שירות המבחן מוסכנות גבוהה לביצוע עבודות חמורות נוספת כלפי המתלוון.

12. על מנת לקבוע מהו העונש שיש לגזר על כל אחד מן הנואשים בתוך מתחם העונש ההולם, הבאתי בחשבון את הנתונים המשותפים הבאים:

לחומרה - העובדה כי מדובר בסכסוך פעיל, במסגרתו פצעו שני הנואשים את המתלוון לפני שנים ואף ריצו בגין קר עונש מסר; חשו (המודדק) של המתלוון מפני הנואשים; וכן הצורך בתערע הרבים במקרים אלימות חמורה ואף בהרתעת היחיד במקרה דנן.

לקולה - הודאת הנואשים באופן שחשך את ניהול המשפט והעדת המתלוון.

לא אזקוף לזכות הנואשים את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה ועד מתן גזר הדין. זאת מושם שהמאשימה הגישה את כתוב האישום בפרק זמן סביר ואילו ההליך בבית המשפט התארך באופן בלתי סביר כתוצאה ישירה של התנהלות ההגנה: כמעט שנתיים עיכבו הנואשים (באמצעות בא כוח הקודם) את מתן תשובהם לaiושם, ההליך נקבע להוכחות, ורק אז, בתחילת שנת 2016, התקשרו הצדדים בהסדר דין.

13. קיימים גורמים מבחינים בין שני הנואשים, הגם שהאלימות שנקטו כלפי המתלוון הייתה דומה ושניהם עשו שימוש בכלי נשך קרים: בاسم 1 מבוגר וחולה, אך דווקא הוא לא הביע חרטה ונקבעה עליינו מוסכנות גבוהה. בاسم 2 הבין את המחרים שמשלים ונראה כי הפעם למד את הליך הנדרש. מדובר באיש משפחה ועל כן לעונש מסר תהיה השפעה ניכרת על סביבתו הקרובה. נאשם זה נפגע לאחרונה בתקנית ירי וניכר כי מסר בפועל יכיד עליו מעבר לאדם הממושע.

נתונים מבחןם אלה הביאו למסקנה כי יש להקל בעונשו של נאם 2 יחסית לעונש שאגזר על נאם 1, הכל בתוך מתחם העונש ההולם שקבעתי.

. 14. שאלתי את טענות הצדדים כולם והחלטתי לגזר על הנאים את העונשים הבאים:

נאשם 1

מاسر בפועל בן 15 חודשים.

מاسر על-תנאי בן 6 חודשים וה坦אי הוא כי במשך תקופה בת שלוש שנים מיום שחררו לא עבר עבירה אלימות מסוג פשוט.

מاسر על-תנאי בן 3 חודשים וה坦אי הוא כי במשך תקופה בת שלוש שנים מיום שחררו לא עבר עבירה אלימות מסוג עוון.

הנאשם יפיצה את נגעים העבירה בסכום של 4,000 ₪. סכום הפיצוי יופקד תור 90 ימים. המאשימה תמסור את פרטי נגעים העבירה בנסיבות עד היום ותעדכן את נגעים העבירה כי נפסק פיצוי לזכותו.

נאשם 2

מاسر בפועל בן 9 חודשים.

מاسر על-תנאי בן 6 חודשים וה坦אי הוא כי במשך תקופה בת שלוש שנים מיום שחררו לא עבר עבירה אלימות מסוג פשוט.

מاسر על-תנאי בן 3 חודשים וה坦אי הוא כי במשך תקופה בת שלוש שנים מיום שחררו לא עבר עבירה אלימות מסוג עוון.

הנאשם יפיצה את נגעים העבירה בסכום של 4,000 ₪. סכום הפיצוי יופקד תור 90 ימים. המאשימה תמסור את פרטי נגעים העבירה בנסיבות עד היום ותעדכן את נגעים העבירה כי נפסק פיצוי לזכותו.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תור 45 ימים.

ניתן היום, י' בטבת תשע"ז, 08 נואר 2017, במעמד הצדדים.